

Jakob woont bij zijn ouders. Ezau verkoopt zijn eerstgeboorterecht aan Jakob. En Jakob bedriegt zijn vader.

Opdracht 1

Genesis 25: 21 – 26 Jakob en Ezau worden geboren.

21 Omdat Rebekka onvruchtbaar bleek, bad Isaak vurig voor haar tot de HEER, en de HEER verhoorde zijn gebed: Rebekka, zijn vrouw, werd zwanger. **22** De kinderen in haar lichaam botsten hard tegen elkaar. Als het zo moet gaan, dacht ze, waarom leef ik dan nog? En ze ging bij de HEER te rade. **23** De HEER zei tegen haar:

‘Twee volken zijn er in je schoot,
volken die uiteengaan nog voor je hebt gebaad.
Het ene zal machtiger zijn dan het andere,
de oudste zal de jongste dienen.’

24 Toen de dag van de bevalling was gekomen, bracht zij inderdaad een tweeling ter wereld. **25** Het kind dat het eerst tevoorschijn kwam was rossig en helemaal behaard, alsof het een haren mantel aanhad; ze noemden het Esau. **26** Toen daarna zijn broer tevoorschijn kwam, hield die Esau bij de hiel beet; hij werd Jakob genoemd.

Isaak was zestig jaar toen zij geboren werden.

Opdracht 2

Gen 25:27 -34 Ezau verkoopt zijn eerstgeboorterecht

Verteller:**27** Toen de jongens opgegroeid waren, werd Esau een uitstekend jager, iemand die altijd buiten was, terwijl Jakob een rustig man was, die het liefst bij de tenten bleef. **28** Isaak was zeer op Esau gesteld want hij at graag wildbraad, maar Rebekka hield meer van Jakob. **29** Eens was Jakob aan het koken toen Esau uitgeput thuiskwam van de jacht.

Ezau 30 ‘Gauw, geef me wat van dat rode dat je daar kookt, ik ben doodmoe,’

Jakob 31 ‘Pas als jij me je eerstgeboorterecht verkoopt,’

Ezau 32 ‘Man, ik sterf van de honger, wat moet ik met dat eerstgeboorterecht?’

Jakob 33 ‘Zweer het me nu meteen,’

Verteller: Dat deed Esau, en zo verkocht hij zijn eerstgeboorterecht aan Jakob.

Verteller: (uitspelen Jakob en Ezau)**34** Daarop gaf Jakob hem brood en linzensoep. Esau at, dronk en ging meteen

weer weg; hij hechtte geen enkele waarde aan het eerstgeboorterecht

Opdracht 4

Genesis 27: 1-43 Izaäk geeft de zegen

1 Toen Isaak oud geworden was en zijn ogen zo zwak waren geworden dat hij niet meer kon zien, riep hij Esau bij zich, zijn oudste zoon. 'Mijn zoon,' zei hij. 'Wat wilt u mij zeggen?' vroeg Esau. **2** Toen zei Isaak: 'Luister, ik ben oud, iedere dag kan voor mij de laatste zijn. **3** Neem daarom je jachtgerei, je pijlkoker en je boog, ga het veld in en schiet een stuk wild voor me. **4** Maak dat voor me klaar zoals ik het lekker vind en breng me dat te eten; het zal mij de kracht geven om je te zegenen voordat ik sterf.'

5 Rebekka had gehoord wat Isaak tegen zijn zoon Esau zei, en nadat Esau eropuit was getrokken om een stuk wild voor zijn vader te schieten, **6** zei ze tegen haar zoon Jakob: 'Luister, ik hoorde je vader tegen je broer zeggen: **7** "Maak een lekker maal van wildbraad voor me klaar en breng me dat te eten, want ik wil je voor mijn dood zegenen met de HEER als getuige." **8** Doe jij nu precies wat ik je zeg, mijn zoon. **9** Ga naar de kudde en zoek twee malse bokjes voor me uit. Die maak ik dan voor je vader klaar zoals hij het lekker vindt. **10** Daarna breng jij ze je vader te eten, en dan zal hij jou voor zijn dood zegenen.' **11** Jakob wierp tegen: 'Maar Esau is toch helemaal behaard, terwijl ik juist een gladde huid heb! **12** Misschien raakt vader me aan, dan zal hij me een bedrieger vinden en breng ik een vloek over me in plaats van zegen.' **13** Maar zijn moeder zei: 'Die vloek moet mij dan maar treffen, mijn zoon. Doe nu wat ik zeg en ga die bokjes voor me halen.' **14** Dus ging hij ze halen en bracht ze naar zijn moeder, en zij maakte ze klaar zoals zijn vader het lekker vond. **15** Toen pakte Rebekka kleren van haar oudste zoon Esau, de kostbaarste die ze kon vinden, en die liet ze haar jongste zoon Jakob aantrekken. **16** En over zijn handen en over zijn gladde hals trok ze het vel van de bokjes. **17** Hierna overhandigde ze Jakob het smakelijke gerecht dat ze had klaargemaakt, met brood erbij.

18 Zo ging hij naar zijn vader. 'Vader,' zei hij. 'Ja, mijn zoon,' zei Isaak, 'wie ben je?' **19** Jakob antwoordde zijn vader: 'Ik ben Esau, uw eerstgeboren zoon. Ik heb gedaan wat u me hebt gevraagd. Kom, ga overeind zitten en eet van wat ik heb geschoten; dat zal u de kracht geven om mij te zegenen.' **20** 'Hoe heb je zo snel iets kunnen vinden, mijn zoon!' zei Isaak. En hij antwoordde: 'Doordat de HEER, uw God, alles zo gunstig voor me liet verlopen.' **21** Toen zei Isaak tegen Jakob: 'Kom eens wat dichterbij, mijn zoon, zodat ik kan voelen of je inderdaad mijn zoon Esau bent of niet.' **22** Jakob kwam dichterbij zijn vader staan en deze betastte hem. Het is Jakobs stem, dacht hij, maar het zijn Esaus handen. **23** Omdat Jakobs handen even behaard waren als die van zijn broer Esau, herkende Isaak hem niet en dus zegende hij hem. **24** 'Ben je echt mijn zoon Esau?' vroeg hij nog. 'Ja,' antwoordde Jakob. **25** Toen zei hij: 'Zet het wildbraad dan dichterbij me, zodat ik ervan kan eten, mijn zoon, en de kracht vind om je te zegenen.' Jakob zette het dichterbij hem en Isaak at ervan. Ook bracht hij hem wijn, en hij dronk ervan. **26** Toen zei Isaak tegen Jakob: 'Kom eens dichterbij, mijn zoon, en kus me.' **27** Hij kwam dicht bij hem staan en kuste hem. Toen Isaak zijn kleren rook, sprak hij deze zegen over hem uit:

'De geur van mijn zoon is de geur van het veld,
het veld dat de HEER heeft gezegend.

28 God geve je dauw uit de hemel
en vette, vruchtbare aarde,
een overvloed van koren en wijn.

29 Volken zullen je dienen,
naties zich voor je buigen.
Je zult heer zijn over je broers,
macht hebben over je moeders zonen.
Vervloekt wie jou vervloekt,
gezegend wie jou zegent.'

30 Toen Isaak Jakob gezegend had en Jakob nog maar net bij zijn vader was weggegaan, kwam zijn broer Esau thuis van de jacht. **31** Ook hij maakte een smakelijk gerecht klaar, bracht het zijn vader en zei tegen hem: 'Ga overeind zitten, vader, en eet van wat uw zoon heeft geschoten; dat zal u de kracht geven om mij te zegenen.' **32** 'Wie ben jij?' vroeg zijn vader Isaak hem. 'Ik ben het, Esau, uw zoon, uw eerstgeborene.' **33** Toen schrok Isaak hevig en zei: 'Maar wie was het dan die mij net een stuk wild heeft gebracht dat hij geschoten had? Ik heb ervan gegeten voordat jij kwam en ik heb hem gezegend. En die zegen zal op hem blijven rusten!' **34** Toen Esau dat van zijn vader hoorde, slaakte hij een wilde, wanhopige kreet en hij smeekte zijn vader: 'Zegen mij, zegen ook mij, vader!' **35** Maar Isaak antwoordde: 'Je broer is me komen bedriegen en is er met jouw zegen vandoor gegaan.'

36 Toen zei Esau: 'Niet voor niets heet hij Jakob:

hij heeft me nu al twee keer beetgenomen. Eerst heeft hij me mijn eerstgeboorterecht afgenomen en nu ook nog mijn zegen!' Daarna vroeg hij: 'Hebt u dan geen zegen meer over voor mij?' **37** Isaak antwoordde hem: 'Ik heb hem heer en meester over je gemaakt, hem al zijn broers als dienaar gegeven, en hem voorzien van koren en wijn. Wat zou ik dan nog voor jou kunnen doen, mijn zoon?'

38 'Hebt u dan maar één zegen, vader?' vroeg Esau hem. 'Zegen mij, zegen ook mij, vader!' En hij barstte in tranen uit. **39** Zijn vader Isaak antwoordde hierop:

'Ver van de vette grond zul je wonen,
ver van de hemelse dauw.

40 Je zult leven van je zwaard
en dienstbaar zijn aan je broer.

Maar heb je je eenmaal losgerukt,
dan werp je zijn juk van je nek.'

41 Van toen af haatte Esau zijn broer omdat zijn vader hem had gezegend, en hij zei bij zichzelf: Het duurt niet lang meer of de dagen van rouw om mijn vader breken aan, dan vermoord ik Jakob.

42 Toen Rebekka vernam wat haar oudste zoon Esau van plan was, liet ze haar jongste zoon Jakob bij zich komen. 'Luister,' zei ze, 'je broer Esau zint op wraak, hij wil je vermoorden. **43** Doe daarom wat ik zeg, mijn zoon: vlucht onmiddellijk naar mijn broer Laban in Charan.

